

dobbelte af, hvad Tilfældet er med det fine Skotøj.

Med Hensyn til det øvrige Fodtøj er Forholdet det, at Fodtøj med Overtøj af Uld, Løbenummer 157, forhøjes fra 2 Kr. til 4 Kr. plus 7½ pCt. Fodtøj med Silkeovertøj forhøjes fra 20 pCt., som det er i Øjeblikket, til 4 Kr. plus 15 pCt. af Værdien, en noget mindre Forhøjelse, end der gælder for almindeligt Fodtøj. Jeg maa i øvrigt sige, at med Hensyn til Silkefodtøjet findes der i Bemærkningerne til Lovforslaget en ganske uforstaaelig Passus. Ministeriet siger dér, at man har foreslaaet at gaa bort fra den rene Værdibeskatning paa 20 pCt. og over til en kombineret Vægt- og Værditold, fordi man har villet undgaa lavere Beskatning af Fodtøj, i hvis Overtøj findes Silke. Jeg siger, at denne Udtalelse er ganske ubegribelig. Selvfølgelig kunde man, uden at gaa over til Vægttold, blot ved Forhøjelse af Værditolden, foreslaa en saa stor Beskatning af Fodtøj med Silke, som man ønskede. — For andet Fodtøj, med Gummisaal, bliver Forhøjelsen fra henholdsvis 45 Ø. og 70 Ø. til 125 Ø. pr. kg.

Det er den Told, som Ministeriet nu foreslaar for det første halve Aar. Derefter vil der komme nogen Nedsættelse. Men Forholdet bliver dog for de følgende 1¾ Aar, at Toldbeskyttelsen for Fodtøjet vil være betydelig over det dobbelte af, hvad der i Øjeblikket er den gældende Beskyttelse her i Landet.

Jeg skal nu ganske kort gaa ind paa de Betingelser, som Ministeriet opstiller for, at denne Toldbeskyttelse kan træde i Kraft. For Cigarernes Vedkommende opstilles en eneste Betingelse, nemlig den, at Fabrikantene ikke maa forhøje Priserne i den Tid, Krisetolden varer, medmindre en Pristigning kan begrundes med, at der er en Stigning i Raamaterialernes Pris eller i Arbejsslønnen. Jeg kan nu ikke undlade at gøre opmærksom paa den højst ejendommelige Maade, hvorpaa denne Betingelse er opstillet i Lovforslaget. Den er udtrykt i Lovforslagets § 2 paa den Maade, at det paalægges alle, der fremstiller Cigarer og Cigarillos, inden den 15. April overfor Indenrigsministeren at afgive en Erklæring, hvori de indgaar paa den Forpligtelse ikke at forhøje Priserne. Altsaa, efter at denne Toldlov er vedtaget, gælder der en ganske bestemt Lovgivning for en Gruppe af Borgere, en Lovgivning, der siger følgende: *I skal* afgive en Erklæring til Ministeriet om, at I ikke vil forhøje Priserne. Hvad vil det sige paa almindeligt Sprog? Det vil sige: Indførelse af Maksimalpriser igen. Men den

Maade, hvorpaa de indføres, kunde tyde paa, at det ikke blot er saadan, at Venstre hidtil har været Modstander af Maksimalpriser, men at Venstre ogsaa mangler Evne til at sætte Maksimalpriserne i Kraft. Man ser nemlig det ejendommelige, at der ikke er nogen som helst Bestemmelse i dette Lovforslag om, hvad der skal ske, hvis en Person, der fremstiller Cigarer, ikke vil afgive denne Erklæring. Naar denne Lov er vedtaget, og en Cigarfabrikant saa siger: Jeg ønsker ikke at afgive nogen Erklæring i den Henseende, jeg er en fri Borger i et frit Land, jeg har mine Varer, og jeg vil tage for dem, hvad jeg vil — hvad saa? Der staar ikke i Lovforslaget nogen som helst Bestemmelse om, hvad der saa skal ske. Jeg spørger derfor Ministeren, hvad man har tænkt sig at ville foretage sig overfor en saadan Mand. I øvrigt er der den Ejendommelighed ved § 2, som det ærede Medlem Hr. Stauning ogsaa har gjort opmærksom paa, at man paa lægger kun denne ene Pligt ikke at forhøje Priserne, hvorimod der ikke staar et Ord om, at der, hvis Produktionsomkostningerne gaar nedad, skal finde en Nedsættelse af Priserne Sted.

Hvad de Betingelser angaar, der stilles med Hensyn til Skotøjstolden, er Forholdet det, at indtil 1. Juli d. A. gælder der ganske de samme Betingelser for Skotøjets som for Cigarernes Vedkommende; indtil 1. Juli gælder ikke andre Betingelser for Skotøj, end der gælder for Cigarproduktionen; der gælder kun denne, at Fabrikantene ikke maa forhøje Priserne. Men udover denne Betingelse indsættes der saa i Lovforslaget nogle Betingelser, der gælder fra 1. Juli, saafremt man fra de paagældende Industriers Side vil bevare Beskyttelsen; og jeg betænker mig ikke paa at sige, at jeg synes, at disse Betingelser er Udtryk for den løjerligste Tankegang, jeg nogen Sinde har set udtrykt i noget Lovforslag. Der kræver man fra Ministeriets og fra Venstres Side visse Bidrag baade fra Arbejdsgivernes og fra Arbejdernes Side for at opnaa denne Begunstigelse.

Hvilke er nu de Bidrag, der ønskes fra Arbejdsgiverne? Ja, af alle Virksomheder, som ejes af Enkeltmand, kræves intet yderligere; af alle Bedrifter, der ejes af Andelselskaber, gaar jeg ud fra, der heller ikke kræves yderligere; men af Aktieselskaber kræves, at de ikke i de to Aar, for hvilke denne Ordning gælder, maa udbetale Tantiører til Direktionen eller til Bestyrelsen. Der staar ikke i Paragraffen noget om, at et Aktieselskab ikke maa forhøje Lønningerne til Direktionen, saa det maa jeg